

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.123/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperesek: felperes1 I. rendű

cím1

felperes2 II. rendű

cím2 /Th.:cím1/

A felperesek képviselője:

Bakos-Horváth Ügyvédi Iroda /Dr. Horváth Tamás Vilmos ügyvéd/

cím3

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal

cím4

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Julianna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkáltatói intézkedések hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.107/2022/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 5.M.70.154/2021/25.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.107/2022/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg fejenként az alperesnek – 15 nap alatt – 10.000 (tízezer) – 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban személyenként felmerült 70.000 (hetvenezer)- 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek kormányzati szolgálati jogviszonyban álltak az alperessel, emellett a munkáltatói jogkör gyakorlójának hozzájárulásával mezőgazdasági őstermelői tevékenységet folytattak. Az erre vonatkozó engedély I. rendű felperes nevére szólt, míg II. rendű felperest családtagként tüntették fel azon.

[2] 2017. május 6-án az I. rendű felperes helysége¹on, a Faluháznál működő termelői piacon, míg a II. rendű felperes a városrész kerületi név¹ Piacán a szám¹ számú közös őstermelői igazolvány alapján árusított. Mindkét helyszínen az alperes Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatóság operatív ellenőrei adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés keretében nyugta- és számlaadási, valamint azzal kapcsolatos kötelezettségek teljesítését ellenőrizték mindkét felperesnél próbavásárlás formájában.

[3] Az I. rendű felperes egyik próbavásárlásról sem adott nyugtát a fedett adóellenőröknek. A II. rendű felperes két asztalon is árusított, az egyiken biotermékeket, a másikon kizárólag palántákat. Az első próbavásárlás során az adóellenőr egy üveg bort vásárolt a palántás standnál álló II. rendű felperestől olyan módon, hogy a felperes kezébe nyomta a bor ellenértékét, majd elhagyta a helyszínt. A II. rendű felperes elindult a nyugtatömbért, közben szólt a vásárlónak, hogy várjon, de az nem állt meg. A II. rendű felperes a vásárlást követően az eladott bort feljegyezte abba a füzetbe, amelyben az eladásokat saját maga számára rögzítette.

[4] A helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyv szerint a felperesek elmulasztották nyugtakibocsátási kötelezettségük teljesítését, emiatt az elsőfokú adóhatóság 2017. június 2-án mulasztási bírsággal sújtotta őket. Az alperes név² Igazgatósága a felperesek fellebbezését 2017. szeptember 25-én kelt határozatával elutasította, és az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozatokkal szemben benyújtott kereseti kérelmek alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. november 27-én kelt jogerős ítéletében a másodfokú adóhatósági határozatokat az elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

[5] Az alperes Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága 2017. május 18-án kelt iratában az I. rendű felperest arról tájékoztatta, hogy a 2013. március 13-án jóváhagyott, a mezőgazdasági őstermelői tevékenység végzésére vonatkozó engedélyét azonnali hatállyal visszavonta, mivel tudomására jutott a helyszíni ellenőrzéskor történő nyugtaadási kötelezettség elmulasztása. Egyben felszólította I. rendű felperest, hogy az összeférhetetlenségi ok felmerülése miatt a mezőgazdasági őstermelői tevékenységét 30 napon belül szüntesse meg. Ugyanezen a napon kelt szám² számú iratában az alperes a Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága a II. rendű felperest is felszólította, hogy a családi minőségben fennálló mezőgazdasági őstermelői tevékenységét 30 napon belül szüntesse meg a vele szemben nyugtaadási kötelezettség elmulasztása miatt indult hatósági eljárásra figyelemmel.

[6] A felperesek 2017. július 12-én kelt levelükben tájékoztatták a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Pest Megyei Adó- és Vámigazgatóságát, hogy a felhívásban foglaltaknak eleget téve megszüntették őstermelői tevékenységüket, és keresetet nyújtottak be a számukra sérelmezett intézkedés miatt.

[7] A Fővárosi Törvényszék 2020. július 6-án kelt ítéletével a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága intézkedéseit hatályon kívül helyezte. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2021. január 14-én kelt végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Határozatában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy az alperes által megjelölt magatartások jogszerűen vezettek-e az engedély visszavonásához. Nem tartotta elegendőnek kizárólag a közigazgatási határozatban foglaltakra való utalást, így a tényállás álláspontja szerint felderítetlen maradt.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

[8] A felperesek keresetükben továbbra is állították, hogy esetükben fel sem merült, miszerint munkaköri feladataikat az általuk végzett őstermelői tevékenység miatt nem tudták volna maradéktalanul ellátni.

[9] II. rendű felperes állította, hogy munkaköréhez méltatlan magatartást nem tanúsított, az ellenőrzés olyan módon történt, hogy nem is volt lehetősége a nyugtaadásra. Az ellenőrök mindent elkövettek, hogy figyelmét eltereljék, megosszák, és tőle a hibát „kierőszakolják”.

[10] A joggal való visszaélés tilalmába ütköző joggyakorlás körében előadták, hogy 2016 évben sérelmezték az életpálya modellbe történő besorolásukat, ezért az alperessel szemben pert indítottak. A munkáltató ezt követően hatalmi helyzetével visszaélve teljesítményértékelésüket éveken keresztül lerontotta, béren kívüli juttatásaikat megvonta és mindkettőjük jogviszonyát megszüntette.

[11] Az alperes ellenkérelmében a felperesek keresetének elutasítását kérte.

[12] Hivatkozása szerint a kormánytisztviselő a munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan, a közszolgálati tisztviselőkhöz, illetve a hivatásos állomány tagjához méltatlan magatartást, amely közvetlenül és ténylegesen alkalmas munkáltatója helytelen megítélésére, az általa betöltött munkakör tekintélyének, a munkáltató jóhírnevének, a közszolgálatba vetett bizalomnak, valamint a NAV céljainak veszélyeztetésére.

[13] Alperes arra is hivatkozott, hogy a munkáltatói engedély visszavonását felperesek esetében a mezőgazdasági őstermelői tevékenységre irányadó szabályok megszegése (nyugtaadási kötelezettség elmulasztása) alapozta meg, amellyel egyúttal a Hivatás Etikai Kódexben foglalt magatartási szabályokat is megsértették. A nyugtaadási kötelezettség elmulasztása adóhatósági dolgozóhoz méltatlan magatartás.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[14] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 5.M.70.154/2021/25. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felpereseket perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy az eljárási illeték az állam terhén marad.

[15] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (továbbiakban: NAV tv.) 33/C. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozik II. rendű felperes is, aki az I. rendű felperes házastársaként segítő családi minőségben végezte a mezőgazdasági östermelői tevékenységet.

[16] A NAV tv. 33/E. § (3) bekezdése és 15/C. § (1) bekezdésében foglaltakra alapítottn az intézkedés jogszerűsége körében arra utalt, hogy a Fővárosi Ítéltábla végzésében rögzítette, miszerint a perbeli esetben a kormányzati szolgálati jogviszonyt érintő összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítás az engedély visszavonásának következménye.

[17] Szoros összefüggésük miatt a NAV tv. 34/W. § (4) bekezdés c) pontja alapján felperesek keresetüket előterjeszthették. Kizárólag annak volt jelentősége e körben, hogy a sérelmezett intézkedést az alperes a kormányzati szolgálati jogviszonnyal összefüggésben hozta, ezért a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az engedély visszavonására vonatkozó intézkedés megalapozottsága a NAV tv. 33/W. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálható.

[18] Az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperesek nyugtaadási kötelezettségüket elmulasztották, és ebből megalapozottn következik a munkáltatói intézkedés. II. rendű felperesnek kellett igazolnia, hogy a nyugtát kiállítani azért nem tudta, mert az adóellenőr olyan helyzetet teremtett, amelyben nem volt erre lehetősége.

[19] Az I. rendű felperes nem vitatta, hogy a próbavásárlások során a nyugtát elmulasztotta kiállítani. Az sem volt vitatott, hogy a II. rendű felperes a második próbavásárlás során nyugta kiállítási kötelezettségét teljesítette, azonban az első próbavásárlásnál ez nem történt meg.

[20] Az elsőfokú bíróság a munkáltatói intézkedés arányosságára vonatkozóan a NAV tv. 15/B. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy az adóhatósági dolgozótól elvárt, miszerint szabadidejében se tanúsítson méltatlan magatartást, amellyel a munkáltatója jóhírnevét, tekintélyét veszélyezteti. Az engedély visszavonása nem volt eltúlzott munkáltatói intézkedés.

[21] Nem találta a bíróság megalapozottnak felperesek joggal való visszaélés tilalmába ütköző alperesi joggyakorlásra hivatkozást sem, mivel mindezt a rendelkezésre álló adatok nem támasztották alá.

[22] A felperesek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.107/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a felpereseket perköltség fizetésére kötelezte.

[23] Ítéletének indokolása szerint a NAV tv. 15/B. § (1) bekezdése értelmében a kormánytisztviselő a munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan, a közszolgálati tisztviselőhöz, illetve a hivatásos állomány tagjához méltatlan magatartást, amely különösen a munkakörének jellege, a munkáltató szervezetében elfoglalt helye alapján közvetlenül és ténylegesen alkalmas munkáltatója helytelen megítélésére, az általa betöltött munkakör tekintélyének, a munkáltató jóhírnevének, a közszolgálatba vetett bizalomnak, valamint a NAV céljának a veszélyeztetésére.

[24] A felperesek mint kormánytisztviselők folytathatták östermelői tevékenységüket, az alperes pedig a tudomására jutott információk alapján jogszerűen vizsgálta felül a korábbi engedélyt. Tény, hogy 2017. május 6-án az I. rendű felperes a két próbavásárlás során egyik esetben sem, a II. rendű felperes pedig csak egy esetben állított ki nyugtát. Nem álltak fenn olyan körülmények, amelyek miatt kötelezettségüknek ne tudtak volna eleget tenni. Az iratok szerint az első próbavásárlás után az ellenőr ugyan eltávozott, II. rendű felperest azonban ez a körülmény nem akadályozhatta a nyugta kiállításában, és nem volt relevanciája, hogy a vevő a standjánál még jelen volt-e vagy sem, a nyugtát át kívánta-e venni vagy nem a vásárlást követően. A II. rendű felperes által hivatkozott, a másik ellenőr magatartásával okozott zavarodottságát cáfolta, hogy az eladást szokásának megfelelően az erre a célra rendszeresített füzetbe akadály nélkül bejegyezte.

[25] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperesnél foglalkoztatott kormánytisztviselővel szemben, akinek alapvető feladata a jogszabályok betartása és betartatása, kiemelt elvárás a nyugtaadási kötelezettség teljesítése. Ezt a kötelezettséget az adókötelezettség részeként, a perbeli időszakban hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 14. § (1) bekezdés e) pontja írta elő az adózók részére. Elmulasztásával a felperesek megsértették a NAV tv. 15/B. § (1) bekezdésében foglalt előírást, ennek következtében pedig jogszerűen döntött az alperes mint munkáltató a korábbi engedély visszavonásáról, és engedély hiányában alappal szólította fel a felpereseket az összeférhetetlenség megszüntetésére.

[26] A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje azt zárja ki, hogy ugyanabból a tényalpból származó, ugyanazon jog iránt ugyanazon felek egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék /a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 229. § (1) bekezdés/. Az adóhatósági ellenőrzéssel feltárt szabálytalanságok miatt az alperes határozatában mulasztási bírságot is kiszabott, ezen közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata közigazgatási per keretében történt. Az alperes munkáltató intézkedése jogszerűségétől független az, hogy mint hatóság által közigazgatási eljárásban hozott határozattal kapcsolatban a bíróság milyen álláspontra helyezkedett. Kizárólag arra a tényre kellett jelen perben figyelemmel lenni, hogy a nyugtaadási kötelezettség elmulasztása megtörtént-e. A közigazgatási eljárásban hozott határozat jogszerűségének kérdése, a bírósági felülvizsgálat tárgya nem azonos a jelen ügyben elbírálandó, ettől teljesen elkülönülő munkáltatói döntéssel, ezért ítélt dologról nem lehet szó.

[27] A jelen per tárgyalását ugyan a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság végzésével felfüggesztette a közigazgatási per jogerős befejezéséig, azonban az eljáró bíróságot ez nem kötötte, ezt is alaptalanul kifogásolták a felperesek fellebbezésükben. Az ügy érdemére tartozott annak a kérdésnek az eldöntése, hogy a felperesek jelen perbeli

keresete alapos-e, a felfüggesztés kapcsán eljárva a bíróságok ebben a kérdésben egyáltalán nem határoztak. Mindezek okán „alkotmányossági aggály”, vagy az uniós joggal való ütközés fel sem merülhetett.

[28] A joggal való visszaélésre vonatkozó felperesi hivatkozások is megalapozatlanok voltak, a bizonyítási eljárás eredményét teljeskörűen értékelte az elsőfokú bíróság, a mérlegelés szempontjait rögzítette, a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

[29] A hatósági intézkedések során feltárt felperesi magatartásokat jogszerűen értékelhette, ezzel nem vont el a NAV ellenőrző szervétől adóhatósági jogkört.

[30] Az elsőfokú bíróság a további bizonyítékok beszerzését, illetve bizonyítási indítvány teljesítését mint szükségtelent megalapozottan mellőzte.

A felperesek felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[31] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a keresetüknek helyt adó döntést kérték. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozták. Kérték az alperes perköltségben való marasztalását is.

[32] Jogszabálysértésként jelölték meg a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017.évi I. tv. (továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontját. Az iratellenes megállapítások körében a Kp. 2. § (1)-(3) bekezdését, 78. § (2) és (5) bekezdés b) pontját, 85. § (2) bekezdését, 84. § (2) bekezdését és a Pp. 346. § (5) bekezdését állították.

[33] Hivatkozásuk szerint a tényállítások ellentmondásainak feloldása elmaradt, a bizonyítási indítványokat a bíróságok jogszabálysértően mellőzték, ezáltal sérült a Kp. 2. § (1) és (2) bekezdése, 78. § (2) bekezdése, (5) bekezdés b) pontja, 79. § (1) bekezdése, 85. § (2) bekezdése.

[34] A bizonyítékokat okszerűtlenül értékelték a bíróságok, megsértve a Kp. 2. § (1) (2) bekezdését, 78. § (2) bekezdését, 79. § (1) bekezdését, 85. § (2) és (5) bekezdését, 84. § (2) bekezdését, a 2016.évi CXXX.tv (Pp.) 346. § (5) bekezdését, valamint a 2/2015. (XI. 23.) KMK véleményben foglaltakat.

[35] Felperesek álláspontja szerint elengedhetetlenül szükséges az előzményi per jogerős befejezésének bevárása, ami a nyugtaadási kötelezettség tárgyában 5K.31.631/2018. számon volt folyamatban, mivel a két per szorosan összefügg. A felperesi előadás szerint nem lehet szó jogszerű munkáltatói intézkedésről abban az esetben, ha az arra való hivatkozás jogszerűtlenül történt. Ennek a felperesi érvelésnek a Fővárosi Ítéltábla 5.Kpkf.670.104/2019/3. számú, 2019. február 28-án kelt jogerős végzésében helyt adott, és

jelen per eldöntésének szempontjából döntő, előzetes kérdésnek minősítette az 5.K.31.631/2018. számú per jogerős befejezését.

[36] Jelen perben is okirati és tanúbizonyítás áll rendelkezésre arról, hogy személy1 munkáltatói jogkörgyakorló a KAVIG kihagyásával többszörösen jogszabálysértő módon kezdeményezte a felperesek nyugtaadási kötelezettségének ellenőrzését akkor, amikor a névtelen levélben a névtelen panaszos nem a nyugtaadás elmaradását nehezményezte, kizárólag II. rendű felperes viselkedését sérelmezte. A nyugtaadási kötelezettség ellenőrzésének jogellenes elrendelése tehát még logikai összefüggésben sem állt a névtelen levélben tett panasszal.

[37] A másodfokú bíróság okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy személy1 nem követett el joggal való visszaélést az ellenőrzések elrendelése tárgyában. Az ítélet [38] bekezdésében foglaltak jogszabálysértőek, mivel bizonyítékokat zárnak ki az értékelésből.

[38] személy2 tanúvallomása igazolja azt az alperesi mintát, hogy amennyiben a munkavállaló bármilyen ellenállást tanúsít az alperesi munkáltatóval szemben, akkor azt a munkáltató – akár jogszabálysértő módon is – megtorolja. Ide tartozik a további bizonyítási indítvány elutasítása is, mellyel a felperesek igazolni tudták volna az alperesi munkáltató folytatólagosan elkövetett joggal való visszaélését.

[39] A felperesi álláspont szerint jogszabálysértő és logikátlan az ítélet [35] bekezdésében foglalt érvelés.

[40] A bíróság megsemmisítette azokat a közigazgatási eljárásokat és azon eljárás során született határozatokat, amelyekre hivatkozva az alperesi munkáltató a perben érintett engedélyeket visszavonta. Ebből logikailag és jogilag is az következik, hogy egy meg nem történt eseményt a bíróság nem vizsgálhatott volna jelen perben a felperesek viselkedését illetően, ugyanis jogszabálysértésre jogot alapítani nem lehet.

[41] Iratellenes és jogszabálysértő az ítéletben megfogalmazott állítás, hogy jelen bíróságot nem kötötte a Fővárosi Törvényszék 5.Kpkf.670.104/2019/3. számú, 2019. február 28-án kelt végzése, mely jelen per tárgyalását az 5.K.31.631/2018/31. számú jogerős ítélet megszületéséig felfüggesztette.

[42] A Fővárosi Törvényszék határozatában megállapította – ami a tárgyalás felfüggesztésének elengedhetetlen feltétele –, hogy a két per kimenetele egymással logikai és jogi összefüggésben van. Ebből következően felpereseknek ezt a pert az előzményi per függvényében kellett volna megnyerniük, vagy elveszíteniük. Amennyiben felperesek veszítettek volna, akkor jelen bíróság vizsgálhatta volna a nyugtaadási kötelezettséget, és meghozhatta volna a felperesek keresetét elutasító döntését, de jelen esetben erre nem volt jogi lehetőség.

[43] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperesek perköltség fizetésre kötelezésével.

[44] A másodfokú bíróság az ítélet indokolásának [36] pontjában részletesen kitért a közigazgatási, illetve a munkaügyi perben elbírálandó kérdések eltérő tárgyára. A jogszabályokkal összhangban állapította meg a [37] pontban, hogy a per tárgyalását felfüggesztő jogerős végzés nem tekinthető az ügy érdemében hozott határozatnak, és ahhoz az ügy érdemében döntő másodfokú bíróság nincs kötve. Az rPp.155. § (3) bekezdésében foglaltak alapján maga a felfüggesztést elrendelő bíróság is megváltoztathatja korábbi határozatát, a 227. § (2) bekezdése alapján pedig a felfüggesztést elrendelő végzéshez a bíróság nincs kötve. E körben tehát alaptalanul hivatkoznak a felperesek az indokolás [14] pontjával összefüggésben arra, hogy a munkáltatónak az engedély birtokában nem volt jogszerű lehetősége tevékenységüket ellenőrizni, hiszen felperesek nem tudták megjelölni az állításukat alátámasztó jogszabályhelyet, és a jogszabálysértést sem támasztották alá tényszerűen.

[45] Felperesek hivatkoztak az indokolás [38] pontjában foglaltakkal összefüggésben arra, hogy a másodfokú bíróság bizonyítékokat zárt ki az értékelésből, amikor mellőzte személy² Emese tanúvallomását, továbbá a peres eljárás alapjául szolgáló munkáltatói intézkedést követő adóhatósági ellenőrzések iratanyagát.

[46] Alperesi álláspont szerint a másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy sem személy²nek a saját engedéllyel folytatott tevékenységére vonatkozó tanúvallomása, sem pedig a későbbi ellenőrzések iratanyaga nem alkalmas bizonyíték annak eldöntésére, hogy a munkáltató jogszerűen vont-e vissza a felperesek nyugtaadási kötelezettségének egyébként bizonyított elmulasztása miatt az őstermelői tevékenység folytatásához adott korábbi engedélyét. Az eljáró bíróságnak a keresetlevélben megjelölt, felpereseket érintő munkáltatói intézkedés jogszerűségével kapcsolatban kellett állást foglalnia, és erre nincs kihatással, hogy később milyen adóhatósági intézkedések történtek, illetve, hogy más foglalkoztatottak esetében egy későbbi időpontban milyen döntéseket hozott az alperesi munkáltató.

[47] A bizonyítási eljárás adatai alapján helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperesek nem tudták igazolni azt a körülményt, miszerint bosszú, ártási szándék, illetve zaklatási cél állt volna a sérelmezett munkáltatói intézkedés mögött.

A Kúria döntése és jogi indokai

[48] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[49] A jelen jogvita eldöntésére irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Az rPp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

[50] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körül írja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja (1/2016. (II. 15.) PK vélemény 4-6. pont).

[51] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben anyagi jogi jogszabálysértésre egyáltalán nem hivatkoztak, kizárólag eljárásjogilag sérelmezték a jogerős ítéletben foglaltakat. Megsértett jogszabályként a Kp. rendelkezéseit és a jelenleg hatályos Pp. 346. § (5) bekezdésében szabályozottak megsértését panaszolták, amely tévesen történt.

[52] A Kúria az 1/2020. Közigazgatási-Polgári Jogegységi Határozata IV. fejezetében egyértelműen kifejtette, hogy a 2018. január 1-je előtt indult közszolgálati jogviták elbírálására a régi Pp. munkaügyi perekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Jelen ügyben a felperesek keresetüket 2017. október 31-én nyújtották be, ezért az eljárásra a fenti jogszabályok voltak irányadóak, amelyeket az eljáró bíróságok helyesen alkalmaztak.

[53] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a felülvizsgálati kérelemben lévő – nyilvánvalóan elírásból származó – téves jogszabály megjelölés a kérelem érdemi elbírálásának nem lehet akadálya (rPp. 272. § (3) bekezdés; BH2014.344.I.).

[54] Adott ügyben azonban a felperesek felülvizsgálati kérelme nem nyilvánvaló elírást tartalmaz, olyan jogszabályokat (Kp.; új Pp.) kértek alkalmazni, amelyek a jelen eljárásra nem voltak irányadóak. Nem elírás következménye a téves jogszabály megjelölés, a felperesek következetesen, kérelmük koherenciájában is olyan törvényeket jelöltek meg az általuk állított jogsértések alátámasztásaként, amelyek nem voltak irányadóak. Arra nem tettek előadást, hogy más eljárási jogszabályokat miért alkalmaztak jogszabálysértően a bíróságok.

[55] Mindebből következően a fentiek szerint a felperesek téves jogszabályokra hivatkoztak, a bíróságok pedig jogszabálysértés nélkül, az ügyre irányadó jogszabályok alapján hozták meg érdemi döntésüket, a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályok alapján a jogerős ítélet jogszabálysértő volta nem volt megállapítható. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

[56] A pervesztes felperesek perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul.

[57] A felperesek munkavállalói költségkedvezményben részesültek, ezért a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint.

[58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[59] Az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. december 6.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Stark Marianna s.k. bíró